

IZVJEŠTAJ SA SUĐENJA

PROSINAČKI ZLOČIN U JOŠEVICI

Suđenje prate i izvještavaju: Nives Jozić, Documenta - Centar za suočavanje s prošlašću (Zagreb); Antonela Franković, Inicijativa mladih za ljudska prava (Zagreb).

17. svibnja 2017. godine – nastavak dokaznog postupka

Svjedok Miroslav Medić

Miroslav Medić je rodom iz Gline gdje je radio i živio 1991. godine, kada se dogodio zločin u Joševici. Svjedok navodi kako na dan pčinjenja zločina u Joševici tamo nije bio, već je o zločinu saznao preko svog kolege Mirka Modronje s kojim je radio na pumpi u Glini. Inače je Mirko Modronja živio u Joševici, pa je zato bio bolje upoznat sa situacijom u tom mjestu. Osim što je svjedok bio zaposlenik na pumpi, on je obnašao i svoju dužnost kao pripadnik rezervnog sastava policije. Na pitanje suca o tome da li je upoznat sa pojmom "Zonskog štaba Banije" odgovorio je da je za njega čuo i da smatra da je to bilo formalno tijelo vezano uz vojsku, ali da ne može definirati njegovu funkciju. Nadalje svjedok vjeruje kako je tim Štabom zapovjedao njegov ujak Stanko Divjakinja (Čane), a da je sjedište bilo u Topuskom u hotelskoj zgradi na Čijem je osiguranju on radio. Za Josu Kovačevića, Hrvata po nacionalnosti, svjedok je izjavio da mu je poznat kao pripadnik vojske koji je vodio razmjene zarobljenika između hrvatske i srpske vojske, ali mu nije poznata veza između navedenog i Štaba. Za tzv. "grupu Jose Kovačevića" navodi kako je bila smještena u posebnoj kući (neovisnoj o vojsci), a po pričama je ta grupa dovedena u vezu sa zločinima počinjenim u Joševici. Za optuženog Dušana Žarkovića (Čanju) kaže da ga zna iz Gline, ali da ne zna kojem je sastavu pripadao. Također svjedok navodi kako je Dušan Žarković (Čanja) nekad kasnije pripadao policijskim snagama, ali nije upoznat što je bilo prije toga. S optuženim Mirkom Jednakom (Bačom) svjedok je u daljoj rodbinskoj vezi no ne zna kojim postrojbama je pripadao. Za za ostale optuženene Bogdana Jednaka, Miroslava Malobabića (Mikija) i Dejana Sladovića kaže da ih pozna, uz obrazloženje kako je Glina mali grad. Za okrivljenog Georga Nešidaka Kamala (Kamija) svjedok izjavljuje kako je upoznat sa činjenicom da je imao sličnu jedinicu kao Josu Kovačević. Nadalje, za Miroslava Malobabića (Mikija) i Dejana Sladovića tvrdi kako su pripadali jedinici "Šilta", a da se Šilt i Kamal nisu slagali.

Na pitanje zastupnika optužbe svjedok navodi kako Zonskom štabu nije imao pristup i ne zna što se pričalo vezano uz zločin u Joševici, ali kao moguće objašnjenje navodi odmazdu za zločin u Gračanici koji se dogodio dva dana prije, ali ništa ne tvrdi. Svjedok nadalje potvrđuje kako se Josu Kovačević predstavljao kao kapetan Marić, te da je on (svjedok) prisustvovao obuci u Pančevu u svrhu osiguranja za koju ne zna tko je organizirao, niti razlog održavanja. Za Duška Malovića kaže da misli da je bio vojno lice, te da zna da je on izazvao pobunu radi oduzimanja oružja tijekom obuke, na što pripadnici postrojbe Jose Kovačevića nisu pristali. Svjedok tvrdi da su pripadnici postrojbe Jose Kovačevića između ostalog posjedovali kalašnjikove i pištolje (među kojima su bili i tzv. škorpioni). Na pitanje zamjenika državne odvjetnice zna li tko su Boro Begić i Bego Vujičić svjedok je odgovorio da ih zna iz grada. U daljnjem obrazloženju prethodnog pitanja zamjenik državne odvjetnice navodi mogućnost njihove jake veze sa vrhom JNA u Beogradu, na što svjedok odgovara potvrdno. Zamjenik državne odvjetnice komentira kako je do tada ta vrsta oružja pripadala isključivo vojnim

postrojbama. Na pitanje da li zna da li je spomenuto oružje vještačeno, svjedok odgovara da jest, ali da ne zna s čije strane, niti zna rezultate vještačenja.

Svjedok Pero Tintor

Svjedoku su izrečena njegova prava, te se on izjasnio da ih je svijestan i da ih razumije nakon čega je izdiktirao svoje osobne podatke zapisničarki.

Svjedok izjavljuje da nije u rodu s optuženima, te da ne zna tko je Dušan Žarković po imenu, ali po nadimku Čanju mu je poznat. Svjedok navodi da je do početka rata bio u Sisku (točnije do 13.06.1991.) odakle je otišao u Žirovac, da bi iste godine u 11., 12. mjesecu došao u Glinu gdje je služio u vojsci na mjestu vojnika, bez višeg vojnog čina. Dušana Žarkovića (Čanju), Bogdana Jednaka (Boža), Miroslava Malobabića (Mikija) i Dejana Sladovića svjedok zna iz grada i s položaja dok Georga Našita (Kamija) zna samo iz grada, a Mirka Jednaka ne pozna. Na pitanje kojim postrojbama su navedeni pripadali, svjedok navodi slijedeće: Miroslav Malobabić (Miki) i Dejan Sladović su bili u Šiltovima, Bogdan Jednak (Božo) i Georg Nešidak Kamal (Kami) su bili pripadnici iste jedinice, al ne Šiltova, a Dušan Žarković (Čanja) je bio nekad u policiji, a nekad kod Šilta. Svjedok nema saznanja je li je itko od navedenih bio u grupi Jose Kovačevića. Nadalje navodi kako je u Joševici bio prvi put 2006. godine kada je išao kupiti svinju, ali je upoznat sa zločinima koji su se tamo dogodili. Kao objašnjenje kako dovodi u vezu Bogdana Jednaka (Boža) sa zločinima u Joševici, svjedok kaže da je imao obiteljsku situaciju kada se njegov stric razbolio od raka limfnih žlijezda, te je tražio od jednog pukovnika JNA (kojeg pozna iz uprave bezbednosti, ali mu se ne sjeća točno imena) da ga preporuči za liječenje na VMA u Beogradu. Pošto je stric stvarno i pošao na liječenje u Beograd gdje ga je svjedok često posjećivao, svjedok se jednom prilikom našao u neformalnom razgovoru s već spomenutim pukovnikom, koji mu je rekao za zločin u Joševici koji se dogodio, te je u tom razgovoru pukovnik spomenuo ime Bogdana Jednaka (Boža) kao onoga koji je povezan sa tim zločinom. Svjedok se izjasnio da ne zna zašto mu je pukovnik spomenuo to ime, te da se pitao da li je to možda bilo neko upozorenje njemu. Na pitanje je li mu je pukovnik možda pokazao neki izvještaj gdje se nalazilo ime Bogdana Jednaka (Boža), svjedok je odgovorio negativno.

Na pitanje odvjetnika Bogdana Jednaka (Boža) sjeća li se što je u razgovoru s pukovnikom prethodilo spomenu imena Bogdana Jednaka, svjedok je odgovorio da se ne sjeća.

Svjedok Ivan Šubarić

Svjedoku su izrečena njegova prava, te se on izjasnio da ih je svijestan i da ih razumije nakon čega je izdiktirao svoje osobne podatke zapisničarki.

Kada se dogodio zločin u Joševici, on je tamo živio i radio kao poslovođa gradskog groblja. Toga dana, kada se vraćao kući sa posla, na ulazu u Glinu je sretao uplakane ljude koji su ga upozorili da ne ide u Joševicu jer su tamo pobili ljude i da bi mogli i njega. Toga dana je ubijena njegova nećakinja - kćerka pokojne sestre Katarine Škrinjar (koja je preminula prije ovog događaja). Premda je nećakinja većinu vremena bila kod njega u kući, toga dana je otišla u svoju rodnu kuću gdje je i ubijena. Kada je došao u Joševicu, otišao je do kuće svoje pokojne sestre i tamo našao nećakinju mrtvu. Kaže da nitko nije znao tko je to napravio, dok u (hrvatskim) novinama nije pročitao. Ubojstvo nećakinje je išao prijaviti na policiju u Glinu i premda su policajci rekli da je ubojstvo izmislio, došli su i napravili očevid. Navodi kako su svi pokojni pokopani na gradskom i katoličkom groblju, te da se ne sjeća da je došlo do incidenta tijekom pokopa. Ne zna tko su počinio, premda je prva informacija koju je čuo da je zapravo riječ o odmazdi zbog poginulih vojnika u Gračanici. Na pitanje kada se zadnji susreo sa Lukom Šiftarom navodi vrijeme neposredno prije nego je otišao iz Joševice. Navodi kako je

Luka Šiftar bio oficir JNA koji je došao u Joševicu nakon počinjenja zločina, pri čemu se rasplakao, ali nije rekao tko je kriv. Nadalje objašnjava kako je on, svjedok, 23.12.1991. otišao iz Joševice uz prethodno odobrenje načelnika Jovića koji je svima koji žele otići obećao dati propusnicu. Na pitanje zamjenika državne odvjetnice poznaje li Josu Kovačevića, rekao je kako ga pozna još iz osnovne škole, jer su je zajedno pohađali, ali da nije točno upoznat sa njegovom tadašnjom funkcijom, već kaže da je "bio nekakav šef policije za vrijeme rata". Dan, dva prije nego što je zločin počinjen, na poziv Josa Kovačevića je došao u gostionu u koju se nije usuđivao doći sam, jer je ona bila mjesto gdje je između ostalih zalazio i Kapetan Dragan. Ne zna da li je netko iz Joševice bio u Šiltovima.

Svjedok Ivan Mihaljević

Svjedoku su izrečena njegova prava, te se on izjasnio da ih je svijestan i da ih razumije nakon čega je izdiktirao svoje osobne podatke zapisničarki.

Na dan počinjenog zločina bio je u svojoj kući u Joševici, koja se nalazi u blizini raspela. Svjedok navodi da se tog dana nije čulo ništa i da je za događaj saznao od čovjeka kojem su ubijeni žena i unučad (Pajo Šiftar). Kada je svjedok otišao do kuće svoga brata Matije Kreštalice, shvatio je da su i njega ubili. Nadalje navodi kako je idući dan došla ekipa za očevid, te je on išao s njima, ali samo prvih pet kuća. Svjedok kaže kako se pričalo da je to odmazda za ubijenu cijelu četvu vojnika Srpske Krajine, te da se zločin dogovarao u gostioni u Šibinjama. Biralo se da li će zločin biti u Joševici, u Prekoj ili Dolnjacima. Na pitanje zastupnika optužbe je li mu poznat Spaso Spasoje Ivanić odgovara da s obzirom da je Spaso (oficir JNA) živio u Prekoj, on je urgirao da Preku ne diraju i na taj način zaštitio svoje sugrađane. Naveo je da je Nikola Solar odlučio da će to biti Joševica. Seljani iz Šibina su promatrali cijelo vrijeme što se događa u Joševici, pa je svjedoku jedan mještani iz Šibina prigovorio što je svjedok bio u pratnji ekipe za očevid ("što on ima gledat po kućama"). Na dan zločina je u Joševicu došao tenk iz kojeg je izašao Mirko Demić - sin poštara iz Klasnića. Mirko Demić je svjedoku rekao da će doći ekipa za očevid. Za tenkom je došao i džip u kojem su sjedali ljudi u vojnim odorama, ali iz tog vozila nije nitko izašao. Na očevidu svjedok nije identificirao žrtve, već je samo promatrao. Na uvidu je bio prisutan i drugi Ivan Mihaljević, koji je umro prije osam dana, kao i Nikola Sužnjević i Branko Baždar. Baždar je branio svjedoka od prisutnih vojnika. Svjedok navodi kako je tijekom očevida bio snijeg u kojem su se vidjele stope koje su vodile prema jezeru, prema Baštaru, ali kada su očevici krenuli u smjeru kuda su stope vodile, zaustavio ih je Mire Divljakinja i rekao da ne idu dalje jer je riječ o "njihovim ljudima".

Rasprava se nastavlja **05.07.2017. godine u 10:00**, Bit će pozvani svjedoci Luka Šiftar, Mirko Vučković i Mirko Hodronja.